

OPENBARE ZITTING, ANTWERPEN, 21 FEBRUARI 1984

VERWARRINGEN IN DEZE TIJD

- - - -

Bij het begin van deze bijeenkomst, zoals altijd merken wij op dat we niet alwetend of onfeilbaar zijn. Denkt u a.u.b. zelf na, de mens moet zelf leven. Wat betreft het onderwerp: ik heb geen specifiek onderwerp in gedachten. Indien u wilt kunt u zelf een onderwerp stellen.

+ *Als suggestie is aangevraagd: Verwarringen in deze tijd, geestelijke en stoffelijke, met eventueel als kopstuk de Toren van Babel.*

- Ja, de Toren van Babel! Er worden torens gebouwd van ideeën die geen grondslag hebben, dit is waar. De mensen verstaan elkaar niet, ook dit is waar, dat was vroeger ook zo, alleen wisten ze het toen niet zogoed.

Maar wanneer we willen spreken over de verwarringen in deze tijd, dan zijn er wel een paar punten die we meteen kunnen aanstippen. Wat zoudt u hiervan denken? Er is een toenemend aantal werkelozen, dit is erg vervelend natuurlijk. De welvaart wordt minder, dat is ook niet leuk. Maar er zijn steeds meer mensen die wat meer tijd beginnen te krijgen. Tijd misschien om zelf eens bezig te zijn met een en ander en dan is de vraag: Wat doen ze? De meesten zijn bezig met te roepen op dingen die ze misschien beter zelf zouden kunnen verwerven. Maar er zijn er bij die zich bezig houden met hun eigen kwaliteiten, hun eigen persoonlijkheid. En als ik het zo eens zeggen mag, met hun zogenaamde gaven. Nu zijn er een paar punten die ik in dat verband, geestelijk gezien, erg belangrijk vind.

Elke mens is deel van dezelfde oerkracht, is deel van dezelfde schepping. De kwaliteiten van het geheel zijn in elke mens aanwezig. De krachten van het geheel zouden, theoretisch althans, door elke mens kunnen werken. We zien daar niet al teveel van omdat de meeste mensen zich de tijd niet gunnen om te zien wat er eigenlijk in henzelf leeft. Maar als je veel tijd over hebt, dan kun je misschien eens, al is het maar drie keer per dag bijvoorbeeld, een minuut of twintig wat mediteren, wat contempleren. Je zou dus geheel ontspannen de wereld de wereld laten en proberen in jezelf de verbindingen te vinden met al dat onbekende dat anders aan de grens van het bewustzijn blijft zweven.

Ik zeg niet dat u, door op deze manier te werken, onmiddellijk helderhorend, helderziend of iets anders wordt, maar u hebt rudimentair die gaven. De tijd dat de mensheid hoofdzakelijk de zogenaamde paranormale gaven gebruikte ligt niet eens zo ver achter u, niet eens 3000 jaar. In de erfmasa is het aanwezig. Lichamelijk bent u geschikt voor bepaalde gevoeligheden waaronder empathisch aanvoelen, de gevoelens van anderen a.h.w. overnemen, het telepathisch ontvangen in meerdere of mindere mate, het zien in ruimte en tijd. Helderziendheid zegt men dan en daar zit ook helderhorendheid soms bij.

Dan heb je verder de mogelijkheid om krachten in jezelf te verkrijgen om anderen te genezen. Je hebt vermogen genoeg. Ik zeg niet dat het u stoffelijk beter zal gaan wanneer u deze dingen ontwikkelt, want er is altijd een soort evenwicht, een soort balans. Wanneer je geestelijke gaven tot op een zeker ogenblik ontwikkeld hebt dan moet er een tegengewicht zijn en dat tegengewicht impliceert meestal dat het je niet zo goed gaat als je eigenlijk zoudt willen.

Stoffelijk gezien kun je dan leven. Geestelijk gezien daarentegen beleef je zeer veel, ben je zeer rijk, krijg je allerhande contacten ook met onze wereld.

In een tijd vol verwarringen, -u hebt zelf die titel aangedragen, - moet je toch een houvast hebben. Waar kun je dat vinden? In economische theorieën? Ze bewijzen keer op keer dat ze maar theorie zijn en in de praktijk falen. Moeten we ons richten op de kerken? Wat de kerken ons leren is goed, maar wat ze ervan gemaakt hebben is een karikatuur. Moeten we ons richten op allerhande leermeesters? Er zijn er genoeg. Er zijn er die inderdaad helpen om meer ontspannen te zijn, om beter te leren hoe je leven moet, maar heb je ze nodig? Hetzelfde zou je in een kerk ook kunnen vinden. De grote vraag is: Wat wil je? en Wat kun je?

Heb je er de tijd voor dan moet je er natuurlijk ook voor zorgen dat je lichaam in goede orde is. Een mens moet zorgen dat zijn lichaam redelijk functioneert, dat de levensstromen in dat lichaam vrijelijk kunnen pulseren. Maar daarnaast moet u toch ook zorgen dat u die energieën niet alleen maar naar buiten toe verspilt. Stel dat je in jezelf de mogelijkheid ontwikkelt alleen maar tot het empathisch aanvoelen. Dan kun je aanvoelen wat er in anderen leeft. Je kunt hun gedachten wel niet lezen, maar je kunt begrijpen of bepaalde dingen voortkomen uit verlegenheid, uit verbittering, uit zelfverheffing of uit een of andere kwaliteit. Je kunt je medemensen juister inschatten, je kunt ze beter begrijpen. Dan kun je ook beter handelen. Dan kun je je innerlijke krachten, althans in dit geval gebruiken om een zekere harmonie te krijgen in je wereld waar anders alleen maar disorder en wanbegrip is.

Stel dat je verder leert om een klein beetje vooruit te zien. Het hoeft niet eens veel te zijn. Maar je kunt ook anderen helpen. Je kunt anderen helpen om op het juiste ogenblik eens een initiatief te nemen, op een ander ogenblik juist rustig af te wachten. Je kunt het leven van de mensen dus doelmatiger maken. Zuiver materieel gezien al een groot voordeel. Maar wanneer de mensen gaan begrijpen dat er andere krachten zijn, dat er een ander leven is dan alleen dat materiële waar ze naartoe leven, dat er waardevoller beleggingen zijn dan stortingen op een bankrekening, dan kom je misschien ook zo ver dat de mensen weer na lange tijd naar elkaar gaan kijken als mensen, en niet meer als een deel van een massa, of een soort gebruiksvoorwerp waarvan je bepaalde voordelen hoopt te verkrijgen.

Het is misschien niet allemaal leuk. Maar je moet leren om vrij te zijn en vrij zijn betekent gewoon ook op eigen voeten staan. Wanneer je die innerlijke stem hebt dan kan er ook een ogenblik komen dat je innerlijke kracht ervaart. Denk niet dat dit een gevoel is van o hemel, wat ben ik nu lichtend en sterk. Het is vaak onopvallend. Er is iets. En terwijl u bezig bent met uw werkzaamheden, bezig bent misschien met een ander te helpen of te genezen, gaat het bijna aan je voorbij. Bijna, maar net niet helemaal. Er is iets. Wanneer je leert die die kracht te begrijpen als ze er is, dan kun je leren haar beter te richten, haar beter te gebruiken. Je kunt daardoor mensen die psychisch of fysiek in moeilijkheden zijn vaak weer een zeker evenwicht teruggeven.

Een groot gedeelte van de verwarring die op dit ogenblik heerst komt uit een verkeerde manier van denken en reageren. Het is heel aardig te zeggen: De staat moet het doen, maar de staat die kan het ook niet doen. En de staat is uiteindelijk niets anders dan de som van al degenen die stom genoeg zijn om meet te lopen. Je kunt zeggen: Dan moet God het doen. Maar God heeft het al gedaan want God heeft u die wereld gegeven, Hij heeft u die mogelijkheden gegeven en nu moet u er maar iets van maken wat u leuk vindt. Het klinkt erg wreed. Het is natuurlijk veel beter als je een vader hebt die klaar staat om zakgeld uit te delen wanneer je het niet verdienen kunt. Maar zo is het leven. Al die mensen denken dat ze bepaalde dingen nodig hebben. Maar wat heb je werkelijk nodig? Vaak meer wat medemenselijkheid dan allerhand bezittingen. Vaak meer de mogelijkheid om te weten dat je betekenis hebt voor anderen dan een zekere overdaad van de levensnoodzakelijkheden. De mensen zoeken allemaal, aan de hand van een theorie naar geluk, naar het paradijs. Maar het paradijs is er nu eenmaal niet op aarde, en zolang er mensen zijn zal het er nu eenmaal ook niet komen, vrees ik.

Neen, het is een kwestie van in jezelf iets vinden. Wij vanuit onszelf moeten de wereld veranderen. Niet door die wereld te dwingen anders te zijn, maar door zelf anders te zijn in die wereld. En dat betekent dat er een hele boel dingen zijn in deze dagen waar men dan eigenlijk moeilijkheden mee heeft die, als je ze op de keper beschouwt, zinloos zijn. Waarom moet je vechten over het gelijk of het ongelijk van iemand die iets denkt of iets nastreeft. Waarom moet je je bezighouden met wie met wie slaapt en hoe? Waarom moet je je bezighouden met de vraag of iemand ter kerke gaat of dat hij misschien liever ergens daarnaast een pint pakt? Dat is toch allemaal niet belangrijk. Belangrijk is wat een mens is.

Zolang je denkt dat je de mensen kunt normeren, allemaal gelijk kunt maken, kunt beheersen, met propaganda, met theorieën, zolang als je denkt dat je denkbeelden in de plaats kunt zetten van feiten, ja, dan is er chaos, dan is er verwarring. En dat is een verwarring die zowel zuiver materieel, economisch, politiek heerst als in zuiver geestelijke zin in innerlijk leven. Maar grijp terug op jezelf. Durf jezelf te zijn. Durf jezelf ook een zekere discipline op te leggen, want je hebt niet het recht om de wereld te gebruiken en te misbruiken naar je eigen believen. Maar je hebt het recht om in die wereld jezelf te zijn, mits je de anderen ook het recht geeft op hun eigen wijze zichzelf te zijn. Wanneer je dat doet dan ga je die wereld meer naar de werkelijkheid toedraaien.

Nu denk je aan allerhande illusies. Bijvoorbeeld: Hoe minder de staat uitgeeft, hoe meer werkgelegenheid er komt. Natuurlijk onzin. Of: We moeten de tekorten van de staat opvoeren. Ook onzin. Je betaalt uiteindelijk meer aan rente dan een volk kan verdienen. Je moet toe naar een wereld waarin iedereen kan zeggen: Ik sta voor mezelf in. Een wereld waarin iedereen zegt: Als ik een medemens kan helpen zal ik het doen met de middelen die daarvoor bij mij beschikbaar zijn en de rest gaat mij dan niet aan, ook niet wat die andere er mee doet. Een wereld waarin de mensen niet meer kijken of die andere iets doet, maar zich af gaan vragen of ze zelf iets kunnen doen. Ik geef toe, dat vraagt inderdaad een mate van zelfbeheersing. Het betekent vooral de teugels van de fantasie goed in handen houden, want het is gemakkelijk genoeg om te fantaseren dat de wereld goed zou kunnen zijn wanneer wij maar dit of dat systeem zouden hanteren. Maar het systeem is nooit sterker dan de mensen die het uitvoeren. En de meesten zijn zwak. Het is gemakkelijk genoeg om te zeggen: Ja, wanneer de anderen nu maar eens anders zouden zijn zou de wereld beter worden. Maar die dingen heb je niet in de hand.

Wat je hebt, je hebt jezelf en met jezelf moet je werken. In elke mens, ik heb het in het begin gezegd, liggen een groot aantal slapende mogelijkheden. Het zijn gaven die niet ontwikkeld zijn. Het zijn krachten die nooit gebruikt worden. En al die gaven en mogelijkheden kunnen in de plaats treden van veel van de nu verwarrende denkbeelden van de nu vaak overheersende stelling van macht, van positie, van aanzien, van betekenis. Je kunt met die gaven iets doen.

Dat je nu niet denkt dat ik daar geen verdere aanwijzingen voor geef, want anders blijft het maar een beetje praten in de ruimte. Ik kan u precies vertellen wat u zou kunnen doen. Ik zeg niet dat u het doen moet, dat moet u zelf weten. Leer uzelf eerst volledig ontspannen, dat is heel erg belangrijk. Jezelf ontspannen dat doe je het beste met te gaan liggen, bijvoorbeeld en dan liefst met het hoofd ook plat als het even gaat, zodat de ruggegraat recht is, armen ontspannen naast het lichaam, voeten ook, iets uit elkaar. Nu, dan ga je gewoon eens denken. Je gaat proberen om je niet bewust te zijn van je armen, van je benen en van de hele rest. Dat betekent dat je er in het begin ontzettend mee bezig bent maar dat je door die bezigheid heel veel vergeet dat anders je aandacht trekt. Het betekent dan dat je kunt overgaan naar de suggestie. Elke spier ontspant zich. Daardoor krijg je een toestand waardoor je wereld steeds verder van je wegdrijft. Het is misschien bijna een prenatale geborgenheid die je voor een ogenblik ervaart. Die geborgenheid moet je even vasthouden, verder niets, tot je in staat bent om deze toestand van ontspanning in zeer korte tijd, zeg maar vijf minuten, te bereiken. Heb je het eenmaal zo ver gebracht, iemand die het ernstig meent heeft er meestal een paar weken voor nodig, ga je dan eens concentreren op je innerlijk. Vraag je af wat er in jezelf bestaat.

Het begint met een wirwar van gedachten. Drievierde daarvan is fantasie, de rest meestal misverstane werkelijkheid. Maar daaruit komen bepaalde dingen steeds scherper naar voren en opeens heb je bijvoorbeeld een beeld te pakken. Vraag je eens af of dat beeld ergens op kan slaan. Kijk of in je buurt of in je omgeving de volgende dag iets gebeurt dat daarmee gelieerd kan worden. Blijf dit doen en je ontwikkelt een zekere selectiviteit waardoor je intuïtief voorvoelt wat er gaat gebeuren of wanneer je kracht nodig hebt. Denk aan één krachtbron. Stel je die voor als een zon ergens aan de hemel of iets dergelijks. Stel je voor dat daar een straal op je neerkomt. Dat is natuurlijk allemaal suggestief, dat weet ik. Het is helemaal niet echt. Die zon die hangt er niet, die straal is er niet, maar u bent daardoor bezig om kracht te ontvangen, om licht in je op te nemen en dat is hetgeen waar het omgaat, daarvoor die suggestieve methode. Neem die kracht in je op totdat je werkelijk na een korte tijd verfrist en tintelend en als het ware geladen overeind kunt komen. Doe daar de eerste weken niets mee, als je het hebt. Eerst steeds weer leren die kracht op te nemen. U zult ontdekken dat ook dit steeds sneller gaat. En dan eens voorzichtig kijken of u iemand kunt helpen. En als er iemand is die hoofdpijn heeft kun je natuurlijk met een groot gebaar zeggen, je weet wel zoals de mannen die voorwaarts treden terwijl ze geestelijk een beetje Marilyn Monroe aan 't imiteren zijn, laat het maar. Gewoon: Je weet de andere heeft pijn. Stel je voor, gewoon het suggestief beeld: Er gaat van mij een lichtstraal uit, die pijn wordt weggenomen, die persoon wordt rustig, die persoon voelt zich goed. U zult ontdekken dat dat werkt en dat het niet één keer werkt, maar dat het steeds altijd beter gaat werken.

Ben je eenmaal zover, dan kun je misschien eens iemand helpen die wat ernstiger kwaal heeft, zeker. Maar je moet gewoon beginnen ermee. En zelfs wanneer je maar alleen die toestand van vervreemdheid, van sluimering a.h.w. zonder de wereld te kennen in jezelf ervaart, dan komen er misschien plotseling golven van gevoelens op je af. Zeg dan niet: Dat zijn mijn gevoelens. Dat zijn gevoelens die je ontvangt uit je omgeving en wanneer je dat een paar keer beleefd hebt, ga bewust een drukke straat in en probeer te selecteren, mensen die langs je komen te ervaren als golven van emotie, van een bepaalde sfeer, een toestand. U zult ontdekken dat u uw empathisch vermogen ontwikkelt. Het is alles een kwestie van proberen en wanneer u werkelijk voortdurend ingesteld blijft op die positieven en geestelijke waarden, heel erg belangrijk in dit geval, dan kan het zijn dat je in die toestand van ontspanning opeens ergens het gevoel hebt dat iemand in u spreekt. Zeg dan niet: Ik ben medium, dat komt misschien nog, maar probeer te verstaan, probeer te luisteren en wanneer u dan aan het einde van de toestand komt, zet u even neer. Wat u gehoord hebt, ga eens na of het waar is, of het betekenis heeft. Leer selecteren in jezelf en je komt tot een mate van innerlijk bewustzijn dat contact met de sferen insluit. Dat houdt in dat je hele leven daardoor verandert. En u zult wel begrijpen dat je het innerlijk leven van een mens, want dit is grotendeels innerlijk, niet kunt veranderen zonder dat dat ook met zijn gedrag naar buiten toe gaat spelen. Probeer geen buitenbeentje te worden. Doe niet bewust anders dan anderen. Door die overdrijving schaadt u uzelf en waarschijnlijk uw omgeving. Probeer alleen maar heel gewoon uzelf te zijn. U zult ontdekken dat de anderen dan opeens ook naar voren komen met een gave, met een zekere noodzaak tot contact, met een zekere inhoud soms, met vragen misschien. Probeer die ander te helpen. Hoe meer u een ander helpt, hoe meer u uzelf helpt want hoe sterker u uzelve wordt.

In zo'n tijd met al die verwarringen en tegenstellingen zijn er natuurlijk moeilijkheden. Wat moet je doen? Moet je nu wel of niet naar de kerk gaan? Dat kan ik u ook niet zeggen. Dat ligt aan uzelf. Maar wanneer u gewoon op de Schelderand staande, daar het gevoel van de nabijheid van iets hebt en in de kerk niet, dan zou ik naar de Schelde gaan. Als u het wel in de kerk hebt, dan zou ik de Schelde laten varen voor wat ze is. U moet het gewoon zien: Ik moet de plaatsen zoeken waar voor mij harmonie is. Ik moet een weg zoeken niet die een ander mij voorkauwt maar een weg die ik innerlijk en werkelijk kan gaan. En dan in het gemeenschapsleven. Het is natuurlijk prettig wanneer je veel verdient, ik weet het. Niet dat je het mee kunt nemen, dus je bent het zo weer kwijt als je bij ons komt, maar het is erg prettig.

Maar als het nu eens niet zo is, is dat dan een reden om niets te doen? Probeer gewoon niets te zijn voor een ander hoe dan ook. Op deze manier gaan de mensen elkaar beleven en zien als mensen. Op deze manier worden de te grote, te centralistische gemeenschappen die zo langzamerhand in de gehele wereld domineren, een beetje afgebroken. U moet niet denken dat vroeger een klein dorp een paradijs was. Maar iedereen kende iedereen en terwijl er onderling misschien wat strijd was kwam men gemeenlijk toch voor elkaar op wanneer het ging tegenover de buitenwereld. Ergens bij horen, tegenwoordig kun je alleen maar ergens bij horen als je jezelf een gedrag aanmeet dat niet bij jezelf past. Je kunt jezelf niet zijn. In een dorp had iedereen zijn plaats, van de notabele tot de dorpsidiot. Tegenwoordig zijn er veel dorpsidioten notabelen geworden, dat wil ik er ook wel onmiddellijk aan toevoegen, maar dat is een zaak die wij onszelven niet behoeven aan te trekken, neem ik aan. Wanneer we gewoon die oude gemeenschapszin terug kunnen vinden, een gemeenschap die niet bepaald wordt door een denkrichting, een geloofsrichting, door een bepaalde leeftijdsgroep, maar die gewoon bepaald wordt door het feit dat je elkander kent, zodat je bereid bent elkaar te zien als mensen met eigen kwaliteiten, eigen karakter, eigen mogelijkheden en eigen feilen. Dan komt de nieuwe samenhang tot stand.

Wat is het meest verschrikkelijke in deze tijd? Er worden oorlogen gevoerd, maar degenen die feitelijk de oorlog voeren zijn heel vaak knoppendrukkers, computerdeskundigen die zelf geen spetje bloed zien. De droge, dorre administrateurs van een voor hen levenloos geworden mensheid die wordt ingezet tot vernietiging of tot genezing of tot wat anders, precies zoals het volgens hun plannen juist is. We moeten terug naar de ridder die voor zijn troepen op het veld gaat. We moeten niet de regeerders hebben die op een grote afstand zitten en vanuit hun ongetwijfeld oneindige wijsheid, decreteren wat goed is voor anderen. We moeten terug naar de tijd van de ridders, de baronnetjes, de graven. Mensen die dan misschien ergens uitbuiters waren, maar die iedereen kenden in hun domein en die bewust of onbewust rekening wisten te houden met de anderen en daardoor eigenlijk, of ze het wisten of niet, mee bepaald werden door die gemeenschap waarin ze leefden. Het besturen op afstand moet een beetje afgelopen zijn, maar dat kan alleen maar wanneer mensen elkaar als mensen willen zien. Wanneer ze zichzelf samenvoegen tot een menselijke gemeenschap en niet alleen een hoopje strijdlustigen rond een of ander banier waarop iemand dan wel wat heeft getekend of geschreven.

Wat kun je verder doen? Dan moet ik verder iets zeggen over de tijd waarin u leeft. Zoals u weet is dit de aanlooperperiode van Aquarius en haar feitelijke werking begon omstreeks 1962, langzaam maar zeker zich ontplooiende naar enerzijds een grotere massaliteit, anderzijds naar een grotere menselijke betrokkenheid. Het houdt in dat uw wereld ongetwijfeld technisch verder blijft gaan. Het is niet een keert terug naar de natuur, maar wel een wordt meester van datgene wat je gebruikt en laat je er niet van overmeesteren. Aquarius blijft ongetwijfeld vooral in die aanlooperperiode met veel strijd want de oude orde kan niet goed meer blijven bestaan en probeert zich ten koste van alles te handhaven, maar er is een voortdurende vernieuwing. Denk niet dat die vernieuwing ooit zal stikken of stoppen. Zelfs wanneer de wereld voor driekwart vernietigd wordt, gaat die vernieuwing verder. Het is een vernieuwing die wij geestelijk noemen omdat ze te maken heeft met een innerlijke toestand, met een nieuw ervaren en vaak ook nieuwe contacten, nieuwe mogelijkheden.

In een dergelijke tijd is het natuurlijk heel erg mooi om te zeggen: Ja maar, vandaag is het zo, maar ik denk dat een kuiken dat uit het ei moet komen ook wel eens eenmaal een tijdje rust voordat het, nu het door één barstje is gekomen, verder gaat hameren en toch moet het het ei uitkomen voor het eenmaal een goede kip, of wat dat betreft, als het geluk heeft, een levende haan wordt.

Zo gaat het met die mensheid ook. Die mensheid is bezig door de korst te breken van de oude gebruiken, van de oude denkwijzen. Het is een langzaam proces omdat veel denkbeelden die u van kindsaf ingetrecht zijn een beetje moeten verdwijnen. Het is een proces waarbij je soms tot overdrijvingen komt omdat je denkt we moeten vrij zijn, we moeten iedereen vrij laten.

En dan vergeten we dat we niemand vrijheid kunnen geven die volledig is wanneer wij voor die andere aansprakelijk of verantwoordelijk zijn. In deze periode worden er velen geïncarneerd op aarde die een beetje dichter bij de waarheid staan dan normaal. U zoudt kunnen zeggen: Kinderen die eigenlijk te wijs zijn voor mensenkinderen op sommige gebieden en voor de rest zijn ze net zo simpel als de rest. Deze nieuwe incarnaties zijn de stuwkracht voor een komende reeks generaties. Maar de mensen van vandaag ervaren in zichzelf ook heel veel invloeden van paranormale aard, want het is nu eenmaal zo dat de gevoeligheid voor het paranormale nu eenmaal aan het groter worden is. Dat de mensen steeds meer geconfronteerd worden met zaken die men vroeger schouderophalend als onzin heeft afgedaan. Dan gaat het er om om u niet mee te laten sleuren door een of andere denkrichting. Je moet kritisch blijven, je moet zelf blijven denken, je moet zelf bewust nagaan waar je maar kunt wat voor jou waar en belangrijk is. Maar wanneer je die dingen vindt, doe er dan iets mee. U zult ontdekken dat hetgene dat ik heb gezegd over die simpele methode om gaven te ontwikkelen, dat dat eigenlijk precies past in het kader van deze tijd.

Bewuster worden, meer paranormale krachten gebruiken, leren de geestelijke mogelijkheden en werkelijkheden te gebruiken om de stoffelijke moeilijkheden als het ware te overschaduwen en langzaam maar zeker weg te vagen. Denk niet dat u daardoor zoals men dat noemt, gelukkig wordt. U zult geluk kennen, steeds weer, voor korte tijden. U zult niet de volledige bereiking vinden, dat wordt op aarde maar zelden behaald. Maar u zult het gevoel hebben dat alles wat u doet aanvaardbaar is, u zult een mate van vrede kennen met uzelf, u zult uiteindelijk niet meer bang zijn voor die wereld en u zult niet alleen meer met zakelijke overwegingen, materiële zorgen bezig zijn, maar wel degelijk vanuit uw eigen innerlijk zoeken naar datgene wat voor u juist is, wat voor u goed is.

En dan komen er op dat punt meestal vragen. Ik hoop niet dat u het erg vindt als ik er een paar beantwoord voor ik u de gelegenheid geef. In de eerste plaats: Wat betekent dit politiek? Het antwoord is: Politiek zoals die nu bedreven wordt is in feite een mengsel van fantasie, halve waarheid en zelfoverschatting. Die fantasie kan doorzien worden wanneer je kijkt naar feiten. Die zelfoverschatting wordt duidelijk wanneer je kijkt naar de prestaties van mensen. De politiek verandert dan van aard omdat men waar moet maken wat men is en wat men zegt. Ze zal nooit helemaal verdwijnen voordat er een paar tientallen eeuwen voorbij zijn, maak u geen zorg. Maar het politiek probleem kan opgelost worden wanneer je kijkt naar hetgeen de mensen feitelijk zijn en wat ze feitelijk doen. Wanneer iedereen daar rekening mee houdt verandert de politiek en wordt ze leefbaar, komt ze dicht bij de werkelijkheid te staan.

Economie: De huidige economie is in feite een economie die gebaseerd is op winstprincipe, ook in landen die spreken van gemeenschapszin en solidariteit. Want achter het ijzeren en achter het bamboegordijn werkt het winstprincipe even goed. Alleen is daar in feite de staat de ontvanger terwijl in het Westen het partikuliere groeperingen zijn. Winst is dwaasheid op het ogenblik dat wij begrijpen dat al wat wij geven en al wat wij ontvangen voldoende moet zijn om een evenwichtig bestaan mogelijk te maken, dat al wat wij materieel meer hebben, in feite ballast is, dat al wat we geestelijk meer doen, een zware last is en waarvoor we grote verantwoordelijkheden en aansprakelijkheden moeten dragen. Dan pas kom je een beetje vrijer. De economie zal moeten veranderen doordat ze uitgaat van een behoefteëlement en niet van een winstelement.

Dan vragen er vaak: U spreekt zoveel over geestelijke gaven en waarden, maar ze zijn er niet. Ik kan niemand dat geloof geven, maar één ding verzeker ik u: Alleen al door het feit dat mijn bewustzijn niet alleen met de stof gebonden is, ook niet al zal ik een groot deel ervan hierin concentreren, zo ben ik verbonden met werelden of sferen, zoals u ze noemen wilt, waarin krachten leven die u zich niet eens kunt voorstellen, althans de meesten niet. En wanneer ik zeg: Hier is die kracht, hier is die kracht Gods, hier is die werkelijkheid, dan hoeft u niet te vragen of ze er is en dan hoeft u niet te zeggen ik merk er niets van, want dan is ze er en dan ligt het aan u of u ze ervaart. En als ik u zeg dat hier de mogelijkheid bestaat voor mij op dit ogenblik om u een mate van waarheid te doen

ervaren in uzelf, omtrent uzelf, maar ook omtrent problemen waar u mee worstelt, dan is dat ook niet alleen maar een beetje gestoef, een beetje opschepperij. Dan is dat zo. En ik zeg u dit: De kracht die in mij leeft is eigen aan de werelden waartoe ik behoor, maar ze is ook eigen aan u, want ook u leeft, zelfs als u mens bent, geestelijk in contact met vele werelden. Wat ik doe op zo'n ogenblik is niets wat u niet zoudt kunnen doen. Het is alleen datgene wat u verleerd hebt te doen. Al datgene wat ik u zeg te geven, geef ik werkelijk en het is aan u om daarmee wel of niet iets te doen, er wel of niet op te reageren. Misschien mag ik daar nog bijvoegen dat het vaak beter is om de dingen gewoon over je te laten komen dan er positief heel erg naar te hunkeren of negatief zeer kritisch er al mee bezig te zijn. Wees neutraal.

En nu ik zover ben gegaan zult u mij ongetwijfeld opschepper en snoever willen noemen tenzij ik een poging zou doen om iets van wat ik gezegd heb waar te maken. Voor diegenen onder u die het willen ontvangen, zal ik het proberen. De krachten zullen er zijn. Wat u kunt, wat u niet kunt, dat ligt aan u. Wat ik u geef is iets wat u zelf kunt ontwikkelen. Ik heb u de methode ertoe gegeven. En dan zeg ik alleen maar:

Er is kracht, lichtende kracht. Ik zend u deze kracht toe opdat u zich sterker zoudt voelen. Ik geef u deze kracht opdat in u staat zult zijn een evenwicht van uw leven en levensstromen weer tot stand te brengen zo het verstoord is. En ik geef u deze kracht opdat u de mogelijkheid moogt vinden in uzelf uw gaven meer bewust te ontdekken.

En nu ga ik iets doen om iets in u te wekken, alweer, ik kan niet zeggen wat het is. Bij de meesten van u is het heel verschillend. Er zijn er enkele hier die hebben gaven ontwikkeld, maar ook in hen liggen misschien nog andere mogelijkheden, zoniet dan zullen ze daardoor zeker niet geschaad kunnen worden. Wanneer ik tracht hier de oerkracht in uzelf te beroeren, vergeef me dat ik dat niet met geproken woorden begeleid. Een algemene instemming en instelling vinden is op dit moment voor mij belangrijker. -(maakt enkele gebaren)

Het zijn een paar gebaren, meer niet. Het was het wekken van iets dat in elke mens rust. Symbolen van geestelijke werelden moeten soms worden uitgedrukt. Ik heb in u een paar krachten gestimuleerd. Ik heb verder in u bepaalde krachten en gaven gewekt. Sommige behoren, als u de termen kent, tot het voorhoofdschakrum, anderen tot het borstschakrum. Wanneer deze invloeden op u inwerken, zult u daardoor bepaalde veranderingen in uw ervaringen, misschien in uw droom beleven. Wees niet bang om deze dingen te beleven, wees niet bang om uzelf te zijn. Maar wanneer u ziet dat het voor u belangrijk is, werk er zelf naartoe.

We kunnen de verwarringen de wereld niet uit helpen. We kunnen de waandenkbeelden van deze wereld niet wegvagen, maar we kunnen zelve grijpen naar grotere en hogere waarheden, waarheden die in onszelf leven en die, hoe subjectief dan ook beleefd en uitgedrukt, in anderen een weerkaatsing wekken omdat in anderen dezelfde werkelijkheid leeft. De weg van mens tot mens, maar ook de band tussen mens en geest, tussengeest en mens, de weg van de mens die zichzelf beheerst en kent, maar ook de weg van de mens die de kracht in zich leert kennen en daardoor zijn eigen vermogen en mogelijkheden weet uit te breiden.

Mijn antwoord is een tamelijk complex geheel geworden. Maar kan ik u dan zeggen wat geestelijk voor u goed is en niet goed? Dat zijn alleen maar voorstellingen. Het gaat om de vrede, de harmonie en het evenwicht. En hoe je die verwoordt en waar je ze vindt doet niets terzake. Ik kan spreken over de verwarringen op aarde. Die zijn niet op te lossen, want de verwarringen hebben een eigen leven, tenzij de mensen zich niet meer door de verwarringen en de droombeelden laten leven en terugkeren tot een persoonlijke werkelijkheid.

En wanneer ik u dit alles heb voorgelegd, meen ik het mijne gedaan te hebben om het gestelde onderwerp redelijk te beantwoorden. Hebt u opmerkingen of vragen die specifiek op dit onderwerp betrekking hebben dan wil ik in zoverre dit mogelijk is daar verder op ingaan. Ga uw gang.

Geen vraag, misschien een vaag vermoeden en vragen die niet gesteld worden omdat men bang is dat ze niet of te duidelijk beantwoord zullen worden. Hetzij zo, u hebt er zelf voor gekozen.

- Laat mij dan sluiten met eenvoudig een paar kreten, een paar leuzen:
- Een mens is pas een mens, wanneer hij zichzelf en gelijktijdig zichzelf meester is.
 - Geestelijke waarheid wordt pas beleefd, wanneer ze in je bewust beleefd wordt en buiten je erkend.
 - Vernieuwing is niet: afbraak van het oude, maar de verbetering van al datgene wat je bent in het oude, omdat door jou het nieuwe mogelijk wordt.
 - En ten laatste: Wie zorgen in zich draagt van zuiver stoffelijke aard kan zichzelf beklagen. Wie zorgen in zich draagt van stoffelijke aard en geestelijke kracht zoekt, beklagt zich minder. Wie geestelijke krachten in zich weet te beleven en te wekken is meester over zichzelf, ongeacht de stoffelijke omstandigheden en deze verheugt zich over het bestaan.

Dat zijn de punten die ik u heb willen voorleggen. U kunt er in de pauze rustig over nadenken. Mijn collega na de pauze zal proberen in te gaan op de vragen die u stelt en daarop antwoord geven zover dat verantwoord is of, gezien de aanwezige kennis, mogelijk.

Mag ik u ondertussen danken voor uw gehoor en u ook verder een vruchtbare en aangename avond toewensen. Goeden avond.

- - - - -

Slotbemerking uit de zitting van januari 1984

*De zin van wat ik zojuist gezegd heb,
De kracht waarvan ik even droom,
Zij zijn voor mij een werkelijkheid.
Ik weet niet hoe ik het moet benoemen
Maar 't is het licht dat mij geleidt.
Het is de vrede van mijn leven
Het is de zin van mijn bestaan als geest.
Het is de reden dat ik onbevreesd
Terugkeer tot uw wereld
Of duistere sferen zelfs betreed
Omdat het licht in mij van 't lichte
Omdat de kracht in mij van krachten leeft.
Omdat ik mij verbonden voel
Met dat wat mensen noemen God
De zin en eenheid van het leven
De kracht die alles heeft uitgedreven
Wat nu bestaat. Kortom verbondenheid
Is mij de zin van mijn bestaan.*

Ik weet niet of ik het dan genade noem, ofdat het is ingebouwd in de kosmos waarin ik leef. Maar het is voor mij een vreugde en een erkenning. En wanneer ik van daaruit tot u werk, tot u spreek dan weet ik hoe onvolmaakt ik ben. Maar ik weet ook dat de kracht van het volmaakte mij zal voeren dat ik eens misschien u anderen, of wie weet de kosmos, de werkelijkheid kan tonen die nu in mij-zelve leeft als een gevoel, maar waarvan ik de vormen niet kan omschrijven.